

manapság a katolikusok körében a természettörvények egyetemes érvénye (felismerhetősége) és a kinyilatkoztatást értelmező egyházi Tanítóhivatal illetékessége kérdéseiben. De talán jobban körvonalazhatta volna a viták alapvető irányait, az álláspontokat és a megoldási kísérleteket. Annál is inkább, mivel a kézikönyvben többször viszázatérnek az alapkérdések.

Király Ernő művének érdemei közé tartozik az üdvtörténeti és perszonalista szemlélet, továbbá a lelkipásztori beállítottság. Józan mértéktartás jellemzi álláspontját.

Szabó F.

Szilas László: Kis magyar egyháztörténet. ttk, Kiegészítő füzetek 2. Róma 1982, 146 o.

Merész vállalkozásnak tűnhetik alig másfélszáz oldalon összefoglaló, tájékoztató beszámolót írni a magyar egyház történetéről. A szerző nem is tartja könyvecskéjét másnak, mint „mozaikkövek” gyűjteményének (130. o.) abból a csodálatos, sokszor emberileg érthetetlen, máskor nagyon is emberinek tetsző jelenségből, ami Isten országának földi vándorlása. Lényegében a Vatikáni Rádióban tartott előadásorozatát tette itt sokak kívánságára közkinccsé.

Egyes fejezetekben élvezetes, könnyen olvasható bemutatásban csillognak előttünk ezek a „mozaikdarabok”. Gondolok itt főleg a keresztény középkor és a hitújítás idejét bemutató részekre. Sokáig működött a szerző német környezetben; innen a hitújítás korának méltányos és megérett tárgyalása, a legújabb kutatási eredmények felhasználásával.

Halványabb a magyar nép megtérésének időszakát tárgyaló rész, és főleg kissé hiányos ill. egyoldalú a 20. századi szakasz. Hogy egyebet ne említsünk: ott volt Schütz Antal és a piarista tudósok, az egy nemzetet katekizáló Tóth Tihamér és társai, az építő Glattfelder püspök, a Kalot mellett a Kalász, virágzó katolikus szépirodalom kitűnő folyóiratokkal stb.

A szerző bizonyára arra gondol, hogy az érdeklődő tovább olvas. A forrásmunkák megadásában azonban bizonyos aránytalanság tapasztalható: alapvető munkák mellett kevésbé fontos vagy nehezen hozzáférhető kisebb művek szerepelnek. Mindenesetre a kis könyv fő érdeme, hogy további tájékozódásra, kutatásra serkent. Hiszen a történelem — egyházi és világi egyaránt — tanítómesterünk lehetne a jelen kiértékelése és a jövő építése terén, ha valóban tanulnánk belőle.

Békési I.